

димъ следъ малко, „Тахтаджи-Къой“; име, което нѣма нищо общо съ названието (юлю и, отъ друга — че ако бихме приели за достовѣрно горното, не бихме могли да си обяснимъ: по какъвъ начинъ отъ името Сюлю биха могли да произлезятъ въ последствие думитѣ: Селви, Селвицево, Севлиуво и Севлиево. На всѣки случай, мислимъ, само първиятъ доводъ е достатъчно силенъ, за да опровергае съществуващото въ случая предание.

Въ най рано време Севлиево е било известно подъ името „Тахтаджи-къой“, т. е. село на дѣскаритѣ ¹⁾. Подъ това название то се среща въ нѣкои стари турски географически карти и въ старитѣ турски регистри въ Цариградъ ²⁾. При това, много стари турци въ Севлиево и днесъ си спомнятъ да сж чували отъ своитѣ бащи и дѣди, че нѣкога-си, преди дълги години, Севлиево се е наричало „Тахтаджи-къой“.

Отъ кога, обаче, последното е започнало да се казва Селви, Селвицево, Севлиуво и най после Севлиево, и дали това ново казване се дължи на преминаването му въ шехти, т. е. касаба, градъ, както е естествено да се мисли, или още като село е получило последното си название — трудно, почти невъзможно е да се отговори. Ние сме, обаче, наклонни да мислимъ, че Севлиево е взело последното си название, следъ като се е трансформирало въ градъ.

Подъ това име ние срещае за пръвъ пѣтъ града къмъ срѣдата на 18 вѣкъ, т. е. отъ когато сж се започнали знаменититѣ руско-турски войни. Подъ сжщото име го срещае и въ всички западноевропейски, руски и турски географически карти, издадени отъ по-вече отъ единъ вѣкъ насамъ.

По въпроса, прочее, за произхода на последното название на града, при наличността на даннитѣ, съ които разполагаме, до тукъ ни става ясно само едно: че то е произлѣло отъ думата „Селви“, която, както и предшедствущата я дума „Тахтаджи-къой“, е турска.

Да видимъ сега какво значение има тая дума на турски.

Селви не е чисто турска дума; тя е отъ персийски произходъ — отъ думата Servi, и е добила гражданственостъ въ турския езикъ подъ името Селви. Промѣната въ

¹⁾ Въ миналото въ Севлиево е имало голѣми складове на дървенъ строителенъ материалъ и дѣски, съ които сж търгували жителитѣ му. Впрочемъ, тахтаджилъкътъ и днесъ съществува въ града.

²⁾ Последната констатация е направена отъ покойния севлиевски гражданинъ Христо Арнаудовъ, който дълги години преди Освобождението е живѣлъ въ Цариградъ.

Servi
Selvi